

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติ
พิกัดอัตราภาษีศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พุทธ
ศักราช ๒๔๗๔

มาตรา ๒ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๔
เป็นต้นไป ให้ยกเลิกใบแนบแสดงพิกัดอัตราภาษีศุลกากร
ต่อท้ายพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๗๔ นั้นเสีย และให้ใช้ใบ
แนบแสดงพิกัดอัตราภาษีศุลกากรใหม่ในพระราชบัญญัตินี้
แทน

มาตรา ๓ อธิบดีกรมศุลกากรจะประกาศราคาในท้องตลาด
เป็นรายเฉลี่ยสำหรับของประเภทหนึ่งประเภทใด อันต้อง
ด้วยพิกัดอัตราภาษีหมวด ๓ แห่งใบแนบต่อท้ายนี้ เป็นครั้ง
คราวก็ได้ โดยมีพิกัดจำแนกของประเภทนั้น ได้มีระบุไว้
เป็นพิเศษในพิกัดอัตราภาษีหมวดที่ว่านั้นหรือไม่ ท่านให้ถือ
ราคาเช่นว่านี้เป็นเกณฑ์ประเมินค่าภาษีเข้าในประเภทที่ประกาศ
นั้น นับแต่วันลงในประกาศในราชกิจจานุเบกษา จนกว่า
จะได้เพิกถอนระงับไว้ หรือเปลี่ยนแปลงในประกาศฉบับ
หลังในราชกิจจานุเบกษา

หมายเหตุ ถ้าบรรจุขวด

หรือไห และใส่หีบ ห่อ เข้า
มา เพื่อการประเมินเก็บภาษี
ของจำนวนรวมแห่ง น้ำสุรา
ทั้งหมดในหีบห่อเช่นนั้น ให้
ถือว่า มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๕
ลิตร

๔. สุรากลั่นบริสุทธิ์แล้ว สำหรับ ตามจำนวนแอลกอฮอล์
ใช้ในศาลาแยกธาตุของรัฐบาล บริสุทธิ์ลิตรละ ๑ บาท
หรือโรงพยาบาลของรัฐบาล ๖๐ สตางค์
หรือในสถานแยกธาตุ หรือ
โรงพยาบาลอื่น ๆ ที่
เสนาบดีอนุมัติให้ใช้ ตาม
เงื่อนไขการควบคุมซึ่งเสนาบดี
อนุมัติ เมื่อไม่ได้ นำสุรากลั่น
บริสุทธิ์แล้วนี้ไปใช้ในการ
ปรุงเป็นของต่าง ๆ ซึ่งสิ่งของ
นั้น ถ้าได้นำเข้ามาจากต่าง
ประเทศ ก็จักต้องเสียภาษี

ตามพิกัตภาษัณณะฉบับนี้ในอัตรา
ที่สูงกว่า

๕. สุราอย่างอื่นทุกชนิด ซึ่งมีได้ ตามจำนวนแอลกอฮอล์
ระบุไว้ก่อนในหมวดนี้ บริสุทธุ์ลิตรละ ๓ บาท
๕๐ สตางค์ แต่ค่าภาษี
ที่เรียกเก็บอย่างต่ำที่สุด
นั้น ต้องไม่น้อยกว่า ๑
บาท ๕ สตางค์ต่อลิตร
๖. นำหอมและของปรุงสำหรับ
เป็นเครื่องลูบไล้หรือชำระอัน
มีแอลกอฮอล์บริสุทธุ์อยู่ด้วย
เกินกว่า ๕ ส่วนในร้อย
- ก. ถ้ามีแอลกอฮอล์ ลิตรละ ๕ บาท หรือตาม
บริสุทธุ์ ๕๐ ส่วน ราคาซื้อขายละ ๓๐ สตางค์ แต่
ในร้อย หรือ มาก ว่าภาษีอย่างใดจะสูงกว่า
กว่านั้น กัน
- ข. ถ้ามีแอลกอฮอล์ ลิตรละ ๒ บาท ๕๐ สตางค์
บริสุทธุ์ต่ำกว่า ๕๐ หรือตามราคาซื้อขายละ ๓๐
ส่วนในร้อย สตางค์แต่ว่าภาษีอย่างใดจะ
สูงกว่ากัน

๗. สุราซึ่งก่อนที่จะขนไปหรือรับ ลิตรละ ๓ สตางค์ หรือ จากคลังสินค้ามีทัณฑ์บน ได้ ตามราคาซื้อขายละ ๑๕ สตางค์ แปรธรรมดาแล้วเป็นที่พอ แต่ว่าภาษีอย่างใดจะสูง ใจอธิบดีกรมศุลกากร กว่ากัน

หมายเหตุ การขึ้นสูตรดีกรีแอลกอฮอล์นั้น ให้ใช้เครื่อง วัดดีกรีแอลกอฮอล์ชนิดเกลุสส์

หมวด ๒

ของต้องพิกักภาษีอัตราเฉพาะ

๑. น้ำมันเบนซิน กัลลอน (๔.๕๔๖ ลิตร) ละ ๓๐ สตางค์
๒. เกียนไซ กิโลกรัมละ ๑๐ สตางค์
๓. ฟิล์มภาพยนตร์ (ชนิดปอสติฟ) กว้างตามขนาดนิยม มีภาพซึ่งจะได้ล้างแล้วหรือ ๓๕ มิลลิเมตร ยาว ไม่ก็ตาม และนำเข้ามาเพื่อ ๓๐.๔๘ เมตร แสดงภาพหรือเพื่อแสดง (ร้อยฟุต) ต่อ ๑ บาท ให้คนดูด้วยประการใด ๆ โดยอาศัยเครื่องฉายภาพยนตร์ หรือเครื่องอย่างอื่น ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

ซึ่งโดยปกติใช้สำหรับ

ทำไม้ขีดไฟ

๖. น้ำมันแร่ใช้ในการหยอดเครื่อง เฮกโตลิตรละ ๒ บาท
๗. สະບູ^{๕๕} ซึ่งไม่ได้รวมอยู่ที่อื่นใน พิภพอะคราภา^{๕๕} ๘ สตางค์
พิกัดอัตราภาษีฉบับนี้
๘. น้ำตาลรวมทั้งคลุโกส แต่ไม่ กิโลกรัมละ ๕ สตางค์
รวมสักฆารินเข้าด้วย
๙. ใบชา กิโลกรัมละ ๒๕ สตางค์
๑๐. ขพง^{๕๕} กิโลกรัมละ ๖ สตางค์

หมวด ๓

ของต้องพิกัดภาษีอัตราตามราคาร้อยละ ๖๐

๑. บุหรี่ซิการ์เรตต์ส บุหรี่ซิการ์ และยาสูบทุกชนิดทั้งที่ได้
ทำขึ้นแล้วและที่ยังมิได้ทำขึ้น

แต่ค่าภาษีที่เรียกเก็บอย่างต่ำที่สุดนั้น ต้องไม่

น้อยกว่าบุหรี่ยาเรตต์ส และบุหรี่ยาซิการ์ กิโลกรัม

ละ ๑ บาท ๕๐ สตางค์

ยาสูบอย่างอื่นทุกชนิด กิโลกรัมละ ๑ บาท

๒๐ สตางค์

(ข) กะสุนปืนลูกปราย	ร้อยกะสุน ๔ บาท
(ช) กะสุนปืนยาวลูกโตด	ร้อยกะสุน ๕ บาท
(ฅ) กะสุนปืนพกและปืน ลูกโม้	ร้อยกะสุน ๓ บาท

๓. ดอกไม้เพลิง รวมทั้งกระดาษไข ไขว้เจ้า ชูบ และ
ประทัด
๔. โสม แต่ค่าภาษีที่เรียกเก็บอย่างต่ำที่สุดนั้นต้องไม่น้อย
กว่ากรัมละ ๕ สตางค์
๕. ไพ่ แต่ค่าภาษีที่เรียกเก็บอย่างต่ำที่สุดนั้นต้องไม่น้อยกว่า
สำหรับละ ๔ สตางค์

หมวด ๔

ของต้องพิกัดภาษีอัตราตามราคาซื้อขายละ ๓๓ $\frac{๑}{๓}$

๑. กล้องถ่ายรูป และของทุกชนิดสำหรับใช้ในการถ่ายรูป
เว้นแต่ฟิล์ม ซึ่งเก็บภาษีตามอัตราในหมวด ๒ แห่งพิกัด
ภาษ่นี้ และฟิล์มภาพยนตร์ทุกชนิดที่ยังไม่ได้ถ่าย
๒. นาฬิกา และส่วนของนาฬิกา
๓. วัตถุระเบิด

๔. ภาชนะทอง ภาชนะเงิน และสิ่งของที่ทำด้วยทองเงิน หรือแปดตี้นัม รวมทั้งที่เป็นลวดเป็นเส้น และของที่ชุบเงินชุบทอง
๕. เครื่องประดับกาย และอัญมณี รวมทั้งของเทียมสิ่งเหล่านี้
๖. เครื่องดนตรี และส่วนของเครื่องดนตรี รวมทั้งภาชนะถาวรสำหรับใส่ของนั้น
๗. เครื่องหอมซึ่งไม่รวมอยู่ในที่อื่น หัวน้ำมัน เครื่องตกแต่ง สีย้อม แป้งผัด และของปรุงอย่างอื่นอันใช้ในการแต่ง รวมทั้งยาสีพื้น สะบู่ถูตัว สะบู่โกนหนวด และแชมพู
๘. แพรและของอื่นทั้งปวงที่ทำขึ้นด้วยไหม หรือที่ไหมเป็นส่วนประกอบสำคัญในค่า เว้นแต่ไหมเส้นและของทำขึ้นเพื่อใช้ในการแพทย์
๙. สิ่งที่ใช้ในการสูบยา ซึ่งมีได้ระบุไว้ที่อื่น
๑๐. ของเด็กเล่น เครื่องมือ เครื่องใช้ และเครื่องประกอบในการกีฬาไมใช่กลางแจ้ง
๑๑. ยางนอกและยางในสำหรับรถยนต์และจักรยานยนต์ แต่ค่าภาษีที่เรียกเก็บอย่างต่ำที่สุดนั้น ต้องไม่น้อยกว่า พิกัดภาษี อัตราตามราคาขายปลีกเงินสดขาดตัวร้อยละ ๒๐

หมวด ๕

ของต้องพิกัดภาษีอัตราตามราคาร้อยละ ๑๐

๑. ถ่านหินและถ่านโค้ก
๒. สีย้อมที่ใช้ในอุตสาหกรรม
๓. หมวก
๔. น้ำมันเชื้อเพลิงหนักสำหรับใช้ในเตาหม้อน้ำและเครื่องยนต์
๕. น้ำมันมะกอกสดและขี้
๖. รถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถจักรยาน (นอกจากที่เป็นของเล่น) และบรรดาส่วนและเครื่องประกอบสิ่งเหล่านี้ รวมทั้งยางนอก และยางใน อันประกอบเป็นส่วนเครื่องครั้งแรกของยานพาหนะที่นำเข้ามาพร้อมกัน
๗. เครื่องกระเบื้องที่ใช้ในวิจิตรสถาปัตยกรรม รวมทั้งท่อระบายน้ำ

หมวด ๖

ของต้องพิกัดภาษีอัตราตามราคาร้อยละ ๕

๑. เครื่องมือและเครื่องใช้ในการเพาะปลูก
๒. เครื่องบินและส่วนของเครื่องบิน
๓. เครื่องใช้ เครื่องมือ และสิ่งของซึ่งแพทย์ทางผ่าตัดทางยา ทางฟัน หรือทางสาขตา ใช้โดยฉพาะ คือ

เครื่องใช้ (รวมทั้งเฟอร์นิเจอร์) สำหรับสวมกาย ทำฉะเพาะ
สำหรับตัดแก้ส่วนผิดรูปแห่งร่างกายมนุษย์ หรือสำหรับ
พยุงค้ำส่วนพิการแห่งร่างกายมนุษย์ หรือสำหรับทำ
ให้ลักษณะพิการนั้นทุเลาลง หรือสำหรับใช้แทนส่วน
หนึ่งส่วนใดของร่างกายที่กล่าวมานั้น ถุงสวมคู้้นต่อ
แขนขาด้วน ไม้ยัน ปากแตร หลอด และเครื่องรับ
เสียงต่าง ๆ สำหรับคนหูตึงใช้ เครื่องมือต่าง ๆ สำหรับ
ศัลยแพทย์ และทันตแพทย์ใช้ ชุดเครื่องทดลอง
สำหรับผู้ที่ทำผู้ขายแว่นตา กรอบแว่น แว่นตา ของ
แว่นตาอย่างเกลี้ยงสามัญ บัตรและภาพสำหรับลองสาย
ตา วัตถุของใช้สำหรับศัลยแพทย์ อายุรแพทย์ และ
ทันตแพทย์ กล่าวคือ วัตถุที่ทำให้ปราศจากเชื้อโรค
แล้วสำหรับพันหรือปิดแผล ผ้าโปร่ง ผ้าสำลี หมัน
สำลี สักหลาดปอโรพลาสติก ผ้ายางติดผิวหนัง แต่ไม่
รวมทั้งผ้ายางที่มียาสำหรับรักษาโรคผดผื่นอยู่ ผ้าโปร่ง
ชนิดใหญ่สำหรับใช้ทำประคบ ผ้าพัน เอ็นแมวมและวัตถุ
ที่ได้ทำให้ปราศจากเชื้อโรคแล้ว หรือวัตถุอื่น ๆ ที่ใช้
สำหรับเย็บแผล พันปลอม กรอบฟัน แผ่นเซลล์ลุดยต์
แผ่นฐานพิมพ์ แกนแผ่นฐาน แทนและเม็ดยางกัดต

เปอร์ชา อามาคุแอบสอเบนต์ ผงปูน กระเบื้อง ปูนเคลือบ แท่งทำรูปสำหรับอุดฟัน วัสดุสำหรับทำพิมพ์อ่อน ปูนสำหรับทำพิมพ์แข็ง ซีเมนต์ และกระดาษจับตุค

๔. เครื่องมือและเครื่องมือที่ใช้เฉพาะในการวิทยาศาสตร์ คือเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในทางวิทยาศาสตร์ กล่าวคือ ทรายสำหรับการโลหวิเคราะห์ ทรายสำหรับการทดลองเคมี ซึ่งชั่งได้ถึง ๒ มิลลิกรัม หรือต่ำกว่านี้ หม้อต้มกลั่น ขวดและเครื่องมือ และอุปกรณ์อื่นๆ ที่ทำให้เหมาะสมเฉพาะสำหรับการแยกธาตุทางเคมี และการโลหวิเคราะห์ เตาโลหวิเคราะห์ หม้อกลั่น ขามและเครื่องใช้อื่น ๆ ที่ทำด้วยสติก้าหลอม หรือ แพลตินัม สำหรับใช้ทำเคมีวัตถุ หรือใช้ในการทดลอง กล้องจุลทรรศน์ รวมทั้งอะไหล่และเครื่องสำรอง แต่ไม่รวมสิ่งของที่ใช้กับกล้องจุลทรรศน์

๕. ด้ายทำเทียมไหม

๖. กระสอบ และวัตถุทำเป็นกระสอบสำหรับใส่สินค้าออก

๗. โคลโรฟอร์ม อีเทอร์ปิรฟิเกตัส สัลเฟอร์อีเทอร์ และไอโอดิฟอร์ม

๘. ของทอดด้วยผ้า
๙. ปู
๑๐. รถดับไฟ
๑๑. อาหารน้ำมันสำหรับทารก และน้ำมันแข็ง ซึ่งมีได้รวมอยู่ในที่อื่น
๑๒. ยากำจัดแมลงและกำจัดรา เพื่อการเพาะปลูก
๑๓. เหล็กและเครื่องเหล็ก ซึ่งมีได้ระบุไว้ที่อื่น ยกเว้นเครื่องตัดและเครื่องใช้ ที่ไม่ใช่ภาชนะ
๑๔. เครื่องจักรและส่วนเครื่องจักร (ซึ่งมีได้รวมไว้ที่อื่น) และสายพานเครื่องจักร
๑๕. เครื่องแทรกเตอร์
๑๖. เครื่องโทรเลข โทรศัพท์ และวิทยุ
๑๗. พิมพ์ดีดและส่วนของพิมพ์ดีด

หมวด ๗

ของต้องพิกัดภาษีอัตราตามราคาร้อยละ ๒๐

ของทั้งปวงอันมิได้รวมอยู่ในหมวดต่าง ๆ ข้างต้น และ
ซึ่งมิได้ยกเว้นค่าภาษีให้ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๘

ของยกเว้นค่าภาษีเข้า

๑. หีบห่อของคนโดยสารซึ่งนำเข้ามาพร้อมกับตนสำหรับใช้ส่วนตัว นอกจากยานพาหนะยนตร์ น้ำสุรา อาวุธปืน และกะสุนปืน และของอันบริโภคมดเปลืองได้

หมายเหตุ ของยกเว้นนี้ให้รวมของที่เป็นสมบัติโดยสุจริตที่ใช่แล้ว และที่เป็นของส่วนตัวของผู้โดยสาร และเครื่องใช้ในวิชาชีพของตน อันส่งมาจากท่าเรือ หรือประเทศที่ผู้โดยสารนั้นอยู่มาก่อน และซึ่งมาถึงภายหลังตัวผู้โดยสารนั้นในเวลาไม่นานกว่า

๒ สัปดาหะ ถ้ามาจากประเทศเสตรต
เสตเติลเมนต์ สหรัฐมะลายู หรือ
อินโดจีน

๕ สัปดาหะ ถ้ามาจากภาคอื่นในทวีป
อาเซีย

๑๐ สัปดาหะ ถ้ามาจากท่าเรือ หรือ
ประเทศอื่น ๆ

๒. สมุดหนังสือ หนังสือพิมพ์ออกตามเวลากำหนด หนังสือพิมพ์ บทเพลงที่พิมพ์ขึ้น แผนที่ทะเล แผนที่ และใบพิมพ์แจ้งความ
๓. ยามาเชื้อโรค คือกรดน้ำมันดินปนกันกับต่างอัลกาลิส เป็นยาผสมซึ่งถ้าเติมน้ำลงไปจะเป็นยามาเชื้อโรคอย่างคล้ายน้ำสบู่ และยาค่าเชื้อโรคอย่างอื่น ๆ ตามที่อธิบดีกรมสุขาการได้ออกคำสั่งระบุชื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๔. น้ำอ้อยโมลัสส์
๕. ควินีน และแอลกาลอยด์อื่นของเปลือกชิงโกนา
๖. ตัวอย่างสินค้าซึ่งไชนะเพาะเป็นตัวอย่างเท่านั้น
๗. เมล็ดพันธุ์ไม้สำหรับเพาะ
๘. เซรัม วิกซัน และของที่ใต้และทำมาจากสัตว์สำหรับการใช้ยาคัดเข้าใต้ผิวหนัง
๙. ไหมดิบ สำหรับใช้ทำเป็นเส้นไหม หรือใช้ทำเป็นเครื่องทอต่าง ๆ ได้
๑๐. เนื้อเงิน เนื้อทอง เหรียญต่าง ๆ และทองใบ
๑๑. ของตั้งกล่าวไว้ข้างล่างนี้ ถ้าจะต้องส่งกลับภายใน ๖ เดือน นับแต่วันนำเข้ามา ในกรณีเช่นนี้อธิบดีกรม

ศุลกากรจะเรียกประกันตามแบบและตามจำนวนเงินที่เห็นสมควร อธิบดีกรมศุลกากรจะคืนเงินหรือให้ถอนหลักประกันที่วางไว้ ต่อเมื่อได้ปฏิบัติกิจทั้งปวงตามที่ได้สัญญาไว้ครบถ้วนแล้ว ก่อนหมดกำหนด ๖ เดือน จะยื่นคำร้องขอต่อกำหนดต่ออธิบดีกรมศุลกากรก็ได้ ในกรณีพิเศษ อธิบดีกรมศุลกากร อาจอนุญาตให้ต่อกำหนดได้ไม่เกิน ๖ เดือน

- ก. ของที่ใช้ในการแสดงละคร หรือการแสดงอย่างอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้แสดงที่ท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทยเป็นครั้งคราว
- ข. เครื่องมือและสิ่งของใช้สำหรับการทดลองหรือการแสดงซึ่งบุคคลอยู่ในประเทศไทยชั่วคราว นำเข้ามา เพื่อจัดการทดลองหรือการแสดงเช่นนั้น
- ค. ยานพาหนะสำหรับเดินทางบก เรือยัด และเครื่องบิน ซึ่งเจ้าของนำเข้ามา
- ง. เครื่องสำหรับถ่ายภาพเก็บสิ่งที่เห็นหรือได้ยินได้ ซึ่งบุคคลอยู่ในประเทศไทยชั่วคราวนำเข้ามา เพื่อจัดการถ่ายภาพเก็บสิ่งเช่นนั้น แต่ไม่รวมฟิล์มงานหรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการถ่ายภาพ